

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspарт.hu

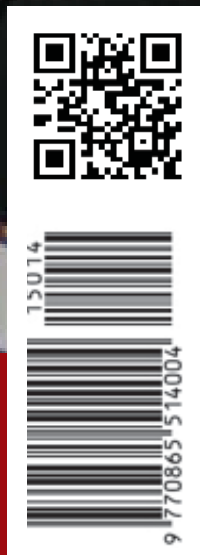
1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06 (1) 787-8621

A MUNKÁSPÁRT AZ IGAZI BALOLDAL!

**FILEMON KRISTÓF A MUNKÁSPÁRT
JELÖLTJEKÉNT A BÉRBŐL-FIZETÉSBŐL
ÉLŐK ÉRDEKEIT KÉPVISELI**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

MEGOLDJUK!

Az ATV újságírói, az index.hu hírportálról nem is beszélve, azon kajánkodtak, hogy a múlt vasárnapi urai polgármester-választásokon egyetlen szavazatot sem kapott a Munkáspárt jelöltje. Nos, ne törődjünk velük! Ezért fizetik őket.

Pásku Károly, aki nagyszerű ember és elkötelezett harcosa a pártnak, vállalta, hogy elindul. Nem Urán lakik, hanem 12 kilométerrel arrébb, Porcsmán. Az ajánlásokat összegyűjtötte, pedig nem is ismerik Urán. Az ottaniak lényegében azt mondták: rendben, indulj el! Bízunk abban, amit mondasz. A bizalom a Munkáspártnak szólt, amelyről keveset hallottak az ottaniak, de kíváncsiak voltak rá. A szavazás azonban más történet. Egy kis faluban mindig szívesebben választanak az emberek helybéli.

Nem tudtuk, hogy ez lesz a vége? De tudtuk, de itt és most nem a szavazatok száma volt a lényeg. Az első perctől kezdve tudtuk, hogy olyan területre lépünk, ahol nincsenek ismereteink. Soha nem indítottunk senkit ebben a községben, nincsenek munkáspárti tagok. Ennek ellenére azt mondtuk, hogy induljunk. Mutassuk meg magunkat! Tudjanak a Munkáspártról!

2018-ban parlamenti választások lesznek. Fontos, hogy mindenütt ismerjenek bennünket. Hogy fogalmazzunk a 26. Kongresszuson? 2018-ra legyünk politikailag és szervezetileg jelen mind a 106 választókerületben! Az urai választás után elmondhatjuk, hogy Ura községbe politikailag betettük a lábunkat. Elmondtuk a programunkat, osztogattuk az anyagainkat. A helyiek testközelben láthattak munkáspárti embereket. És ez nagy dolog. Itt kell folytatni, vissza kell menni a faluba, meg kell ismerkedni az új polgár-

mesterrel, meg kell mondani, hogy mi nem zavarni akarjuk a falu életét, hanem ellenkezőleg, segíteni, országos pártként tovább vinni a helyiek gondjait. Egy-két nap múlva Ura községet a nagypolitika újra elfelejti. Mi ne felejtjük el! S, ha nem felejtjük el, ha az emberek ismerősként fognak köszönteni bennünket, elmondhatjuk: politikailag jelen vagyunk. És ki tudja, talán még jelentkező is akad a Munkáspárt soraiba.

A liberálisok nem véletlenül humorizálnak velünk. Ők profik. Pontosan tudják, hogy a Munkáspárt sorozatos részvétele az időközi országgyűlési és önkormányzati választásokon jelent valamit. Azt jelenti, hogy a Munkáspárt ma már rendelkezik annyi vállalkozó kedvű és bátor emberrel, annyi anyagi eszközzel és annyi szervezési tapasztalattal, hogy jelöltet állítson minden időközi országgyűlési választáson és az önkormányzati választások jelentős részében. A Munkáspárt olyan képességre tett szert, amivel korábban nem rendelkezett. A Munkáspárt „hadserege” ma még nem veszélyezteti az ő pozícióikat, de már elindult ezen az úton.

Úgyhogy, kedves Karcsi, ne add föl! Szép munka volt, de csak az első lépés! És ne adja fel Klaudia, Janoviczki Imréné sem, aki tavaly óta már másodszor indult Újpesten! Ne csüggedjen Szentpáli Kolos sem, aki Veszprémben szerzett új híveket a Munkáspártnak! Most vasárnap megtudjuk, hányan szavaznak Filemon Kristófra a tapolcai körzetben. De akárhányan is szavazzanak ránk, mi már nyertünk valamit. Évek óta ilyen aktivitást a Munkáspárt nem fejtett ki a térségben. Évek óta ennyi emberhez nem jutott el a szavunk. Az első lépést itt is megtettük. Gyerünk tovább!

Egerszalókon a héten elindult a munka. A Munkáspárt Nógrád megyei tagjai segítenek

be abba, hogy fiatal párttagunkból, a 22 éves Farkas Péterből polgármester-jelölt legyen. Péter egri főiskolás, lelkes, tiszta ember. Neki és kortársainak kell a változás lehetőségét felmutatni társadalmunkban, amely beleunt már a sok piszkos politikai ügybe, a korrupcióba, a csalásba, a törvényesített rablásba.

A Heves megyei Szúcs községben szintén egy fiatal ember, Németh Zoltán képviseli a Munkáspártot. Itt is polgármestert fognak választani. Miért ne robbanhatna be az ottani közéletbe egy fiatal dolgozó ember?

Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében Nyírkátán is folytatódhat a munkáspárti előrenyomulás, ahol polgármester-választást tartanak. Hamarosan kiderül, ki is fogja a pártot képviselni.

Pest megyében már tudják, hogy Veresegyházon Szőke Imre helyi cipésmestert küldi csatába a Munkáspárt. Ő már nem fiatal, de rengetegen ismerik a városban. Ott él, ott dolgozik.

Pest megye nagyon-nagyon fontos megye. Ebben a megyében 12 egyéni országgyűlési választókerület van, s ezekből tavaly a Munkáspárt csak egyben tudott jelöltet állítani. Igaz, próbálkoztunk máshol is. De most mintha kicserélődtek volna a megyei munkáspárti vezetők. Új gondolatok, új akciók, új emberek. Csak így tovább! 2018-ban a bűvös szám 12.

Tavaly a Munkáspártnak 33 választókerületben volt jelöltje. Ha még jobban dolgoztunk volna, lehetett volna 43. Ez több, de még mindig nem 106. Amikor ezt kimondtam a 26. Kongresszuson, azt gondoltam, sokan megrettennek a számoktól. Nem ez történt! Tudjuk, hogy nehéz, szóltak közbe, de hogy mondják manapság? Megoldjuk! Nos, valóban megoldjuk!

THÜRMER GYULA

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Köszönöm a Munkáspárt szervezetének, tagjainak, barátainknak, mindazoknak, akik tisztelték édesapámat, hogy osztottak a család gyászában, írásban vagy személyesen fejezték ki részvétüket.

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Válságtanácskozást hívtak össze az orvostechnikai beszállítók, miután a kórházi adósságállomány a kamatokkal és egyéb költségekkel együtt már mintegy 90 milliárd forintra hízott. A kórházi orvostechnikai, képalkotó diagnosztikai és egészségügyi informatikai beszállítók döntő többségét képviselő két legnagyobb szervezet, az Egészségügyi Technológia és Orvostechnikai Szállítók Egyesülete és az Orvostechnikai Szövetség szerint a tartozások rendezésére nem lesz elég az a 60 milliárd forint, amit a kormány erre megígért.

Munkáspárt: Ezek a szervezetek nem a levegőbe beszélnek, ha kedvük tartja, a sok-sok hónapos tartozás miatt még szerződés szerint is nyugodtan lezárthatják a szállítást. Érdeklí ez a kormányt, a parlamenti képviselőket? Kicsit sem. Elmennek magánorvoshoz, fizetnek, távoznak. S aki ezt nem engedheti meg magának, s az állami intézményben nem tudják ellátni az eszközök hiánya miatt? Nos, az a többség. Aki szerintük – elnézést a kifejezésért – nyugodtan megdögölhet. Pedig ennek „valahogyan” fordítva kellene lennie.

2. Magyarországon nemcsak a pártok és a frakciók kaphatnak állami pénzt, hanem a parlamenti pártok még saját alapítványokat is létrehoztak, amelyen keresztül további munkatársakat, rendezvényeket, az úgynevezett holdudvart finanszírozhatják. Olykor meglepő, milyen szűk társaságot fizetnek a pártok az alapítványaikon keresztül, még a legnagyobbak esetében is előfordul, hogy ismert cégek, magánszemélyek nevei köszönnek vissza, akiket rendszeresen fizetnek.

Munkáspárt: Meglepi, hogy mostanság került elő ez a felmérés, hiszen mindenki tudja, az elmúlt huszonsok évben hatalmon lévő pártnak szolgáltatni a legnagyobb üzlet. A papír mindent elbí, a haver alá is írja, lopni meg nem egyik zsebből a másikba, hanem a mindenkiből szoktak. Nem csak szoktak, de rászoktak, egymás példája alapján mindig ugyanabból: a miénkből.

3. Kétszázötven bárány pusztult el az M7-es autópályán Zalakomár közelében. Az állatokat szállító kamion egyelőre ismeretlen okból a szalagkorlátnak csapódott, majd az árokba borult.

Munkáspárt: Itt a kapitalizmus újabb demonstrációja. Fő a gazdaságosság. Minél olcsóbban, minél több munkát kell elvégeztetni. Hogy akkora kamionban annyi bárány akkora sebességgel nem szállítható, vagy a sofőr munkaideje esetleg már túl van a humánusnál, az nem számít.

4. Tizenhét tagállam – több mint ötezer katona – ebből 250 magyar: dióhéjban ez a NATO egyik idei legnagyobb hadgyakorlata, a Saber Junction 2015. A négy országban (Németország, Olaszország, Litvánia és Románia) zajló gyakorlat már elkezdődött – a Magyar Honvédség pedig április hónapban csatlakozik.

Munkáspárt: Magyarország NATO-tagsága terheket jelent az országnak. Pénzt kell költenünk rá, olyan háborúban veszünk részt, melyek nem szolgálnak a magyar érdekeket. Ki a NATO-ból! Semleges Magyarországot!

5. A populisták ellen című írásában Bajnai Gordon kifejtette, hogy az egykori keleti tömb országaiiban a Nyugathoz való gyors felzárkózáshoz fűződő remények és a valóság találkozása elvezetett „a nagy kijózanodáshoz”, ezt pedig a nacionalizmus és „identitásproblémák” megjelenése követte, és az EU sokak számára példaképből bűnbakká lett.

Munkáspárt: Az „ártatlan elit” is lehetett volna a cikk címe. Mi, az elit, tudtuk, mit jelent az EU-hoz csatlakozás. De a lakosságban – nem tudni, honnan – táplált remények megcsalták az egyszerű embereket. Nem, nem mi csaptuk be őket, hanem a remény! Meg a világméretű pénzügyi válság. Azt sem mi, az elit keltettük, hanem a sok korrupció, csalás és lopás okozta, csak lett. És most itt állunk a problémával, hogy a becsapott emberek az EU-t teszik felelőssé. Ez persze nem azért baj, mert nem igaz – ha a világ proletárjai egyesülnek az EU-ban, jó is lehetne –, hanem mert a buta nép a populizmusban, a nacionalizmusban talál menedéket. Kedves Bajnai úr! A nép nem azért keresi a menedéket máshol, mert nem tudja, hogy az is rossz, hanem azért, mert aki valóságos menedéket kínálhatna neki, az csak saját magával törődik. Ha Magyarország elitje csak egy icipicit szégyellős lenne, ha csak egy icipici felelősséget érezne másokért, már sokkal gazdagabbak és nyugodtabbak is lennénk. Az EU nem meghatározni akarja önmagát, hanem eladni; és nem technokraták és populisták állnak egymással szemben, hanem kizsákmányolók és kiszolgáltatottak.

6. Federica Mogherini, az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője Kubában tárgyalt.

Munkáspárt: Az USA után láthatóan az EU is rendezi viszonyát Kubával. A magyar kormánynak már régen meg kellett volna tennie, de talán még most sem késő. Ma még az elsők között lehetünk, holnap az utolsók között kullogunk. A kérdés pedig nem egyszerűen a politika, hanem az is, hogy melyik ország fog kedvezőbb pozíciókkal rendelkezni a kubai piacon. Más piacokra rendre utolsóként érkezünk, talán most más lesz?

7. Oroszország nem akar politikai befolyásra szert tenni az európai uniós tag Magyarországon azzal, hogy atomenergetikai megállapodást kötött Budapesten, az ügylet kölcsönösen előnyös a feleknek – jelentette ki kedden Dmitrij Peszkov Kreml-szóvivő arra reagálva, hogy a Reuters hírügynökség a paksi atomerőmű bővítésének finanszírozására nyújtott 10 milliárd eurós orosz hitel témájával foglalkozott.

Munkáspárt: A rendszerváltás előtt még elgondolkoztunk volna, hogy valóban, mi mindent akarhat tőlünk Oroszország. De azóta? Még egy tisztességes állami kérészetünk sincs, nemhogy befolyásolható gazdaságunk – mert ugye saját, az szintén nincs. Paksot meg tényleg hagyják már végre a szakértőkre! A politikusok így is, úgy is lopni fognak, legalább szakmai szempontból legyünk rendben. Mint – mondjuk – a négyes metrónál lehetünk volna.

FILEMON KRISTÓF: A BÉRBŐL-FIZETÉSBŐL ÉLŐK ÉRDEKEIT KÉPVISELEM

Filemon Kristóf vagyok, a Magyar Munkáspárt, az igazi baloldalt egyetlen jelöltje. Fiatal, több nyelven beszélő egyetemistaként, a Corvinus Egyetem hallgatójaként tisztában vagyok hazánk állapotával, annak katasztrofális mivoltával. Ez motivált engem, amikor politikai pályára léptem. A Munkáspárt tagjaként a bérből-fizetésből élők érdekeit képviselem.

A Balaton-felvidék e része mindig lenyűgözött szépségével, érthető, hogy a turizmust a térség fejlődése szempontjából kulcsfontosságúnak tartom. Örvedetes a térség turisztikai bővülése, azonban úgy érzem, még van hová fejlődni. A Munkáspárt abban a szerencsés helyzetben van, hogy kapcsolatai révén képes lehet az ide látogató kínai turisták számát jelentősen megnövelni, ami fokozná a turisztikai sokszínűséget, és a régiót a világ egyik távoli szegletében is ismertté és kedvelté tenné. Céljaim között szerepelne természetesen a magyar turisták számának és az általuk itt eltöltött vendégéjszakák számának növelése is. Azonban a turizmus csak az egyik alapja a térség fejlődésének: ideje, hogy a '90 után szétvert ipart és bányászatot felvirágoztassuk.

A fejlődő turizmusnak és iparnak szakemberekre lesz szüksége, akiknek mindenképpen a régió lakosaiból kell kikerülniük, ezért minden erőmmel harcolni szeretnék, hogy a meglévő 22 általános iskolát és 9 középiskolát ne csak hogy ne zárják be, de számuk emelkedjen, ahogy a képzés színvonala is. Minden befolyásom azért vetném latba, hogy Ajkán megnyissa kapuit egy felsőoktatási intézmény. A helyi képzés és a munkahelyek számának növekedése véleményem szerint csökkentené a fiatal lakosság külföldre menekülését.

A kórházi ellátás nyilvánvalóan fejlesztésre, beruházásokra szorul, ezt azonban az államnak kell biztosítania, a privatizáció minden formáját el kell utasítani. ■

A MUNKÁSPÁRT AZ IGAZI BALOLDAL

Filemon Kristóf, a Munkáspárt jelöltje visszalépésre szólította fel a DK és az MSZP jelöltjét, mivel állításaitól eltérően ezek a pártok nem a dolgozó embereket képviselik a tapolcai választásokon.

„Tisztelt Pad Ferenc! A tapolcai időközi választás újabb lehetőség a népnek, hogy kinyilvánítsa akarátát. Sajnálatos azonban, hogy továbbra is megtévesztő szlogenekkel és elnevezésekkel vezeték felre őket. A „baloldal” álcája mögé bújva a kormánypárt népszerűségvesztését kihasználva Önök a nép kárán kívánnak politikai nyereséghez jutni. A tisztesség és a becsület nevében felkérem Önt, lépjen vissza a jelöltségtől.

Az MSZP és a DK már elégszer hoztak szégyent a baloldalra, ezerszer szúrták hátba azokat, akik megtisztelték Önöket bizalmukkal. Önök nem képviselik a dolgozó emberek, a nép érdekeit, és sajnos nem is akarják. Ha a tisztesség és becsület nem jelent már semmit, akkor az emberek iránt érzett felelősségtudattól vezérelve ismételtlen felszólítom e két szervezetet, hogy lépjen vissza a tapolcai választáson.

Ön, Önök demokráciával kampányolnak, azt propagálják. Nem mondok újdonságot, de a demokrácia a nép uralmát jelenti. Személyesen Önhöz intézem a kérdésemet, tisztelt Pad Ferenc:

Képes ön képviselni a nép tényleges érdekeit? Képes Ön a személyes illetve a pártérdek ellen szavazni? Hajlandó visszaadni mandátumát, amennyiben úgy érzi, nem elégedettek Önnel választói? Sőt, hajlandó garantálni önnön visszahívhatóságát? Ha nem, akkor nem képvisel demokratikus értékeket. Kész Ön a munkásokért, a dolgozó emberekért cselekedni? Készen áll minden befolyását és kapcsolatát latba vetni azért, hogy a helyiek élete jobb legyen? Kész Ön felhasználni a nép által esetleg Önre ruházott hatalmat arra, hogy „szocialista” szemlélet alapján változásokat hozzon a térség gazdaságába?

Oliver Cromwell szavait idézném a jelölőszervezetekhez: „Van-e még nyoma soraikban az erénynek? Van-e gyarlóság, amit el ne követnének? Akad-e Önök között akár egy is, aki csipetnyit törődne a köztársaság üdvével?” S én is kérdezem: Van-e még nyoma soraikban az erénynek? Akad-e Önök között akár egy is, aki csipetnyit törődne a nép üdvével? Ha van, akkor itt az alkalom, hogy ezt bebizonyítsák: Ismételtlen felszólítom Önöket arra, hogy lépjenek vissza a tapolcai választásokon. A baloldal nem azonos Önökkel, s sajnos, tisztelt Pad Ferenc úr, Ön sem a baloldal jelöltje.”

A MÚLTON VALÓ CSÁMCSOGÁSBÓL NEM LESZ TÖBB MUNKAHELY

A miniszterelnök nem megy el a parlamenti bizottság ülésre, nem nyilatkozik az ügynökvádakkal kapcsolatos ügyben. Elegünk van abból, hogy egyesek folyamatosan a múlton csámcsognak. Az embereket nem az érdekli, hogy mi volt 30 éve, hanem az, hogy mi van ma.

Azokat a politikai támadásokat és provokációkat, amelyek a múltat meg akarják hamisítani, és amelyek semmibe veszik a nyilvánvaló és dokumentált tényeket, abszurdnak és nevetségesnek tartom – indokolta Orbán Viktor miniszterelnök a nemzetbiztonsági bizottság

elnökének írt levelében azt, miért nem fogadja el a meghívást a testület ülésére. Ki volt ügynök, ki nem volt ügynök, ki volt besúgó, ki nem volt az? A politikai és értelmiségi elit egy része 25 éve mással sem foglalkozik, csak ezzel. Eleinte még érdekes is volt az embereknek, hiszen olyan dolgokat tudhattak meg a politikusokról, amelyek más fényben mutatják be életüket, egyéniségüket. Aztán idővel ez is unalmassá vált. Kit érdekel ma már, hogy mi volt, vagy mi nem volt Orbán 30 évvel ezelőtt? A mi gondunk a ma politikájával van. A múlton való csámcsogás nem segít. Hagyják abba! ■

A TÖRVÉNYHOZÁS NEM HOMOKOZÓ KISDEDEKNEK!

A Demokratikus Koalícióhoz tartozó képviselők törvényjavaslatot nyújtanak be annak érdekében, hogy vasárnap tilos legyen vadászni – jelentette be Gréczy Zsolt, a párt szóvivője. Hozzátette, hogy így a vasárnap nemcsak az emberek, hanem az állatállomány számára is a pihenés napját jelentené. A javaslat két ponton is vitatható. Egy: ne ajánljanak olyan törvényt, amelyet maguk sem akarnak. A törvényhozás nem viccelődés, nem polgárpukkasztás, hanem egy nép gondolkodásmódját, életmódját fejezi ki – szabályokban. Kedves DK-s képviselők! A törvényhozás nem unaloműzés a pesti kávéházakban, és nem homokozó kisdedeknek. A népet kellene szolgálni, de ez láthatóan Önöknek nem megy. Kettő: megfontolásra javasoljuk minden vásárlónak, hogy éppen most, hogy nem csalogatja őket a plázák szirénhangja, döntenek-e végre önállóan, hogy mit is szeretnének vasárnap csinálni.

TÜNTETÉS SÁGVÁRIÉRT

Jelenlegi és egykori diákok, oktatók, szimpatizánsok fáklyás menettel tiltakoztak a Szegedi Tudományegyetem Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumának átnevezése ellen hétfő este Szegeden. Mint ismeretes, Rétvári Bence, az Emberi Erőforrások Minisztériumának parlamenti államtitkára át akarja nevezetni az iskolát, mert Ságvári Endre neve nem tetszik nekik.

Sok ezer ember fogott össze a terv ellen. Van, aki azt utálja, hogy a hatalom mindenbe beavatkozik, van, aki magát Ságvárit védi, a kommunistát, az antifasisztát. És vannak sokan, talán a többség, akik nem foglalkoznak

magával Ságvári Endrével, csupán a gimnázium nevét védik.

A tüntetésen részt vett a Munkáspárt szegedi közössége is ifj. Nagyvári László (*képünkön*) megyei alelnök vezetésével.

Sokszor felmerül, hogyan is küzdjünk a hatalom önkénye ellen. Nos, például így! Lehet, hogy a tüntetés résztvevői közül nem mindenki ért egyet a Munkáspárt politikájával, meg mi sem velük. De most nem ez a lényeg! Mi persze többet akarunk, mint az iskola nevének megőrzése. Nekünk Ságvári védelme is dolgunk. De az iskola neve is a mi ügyünk. Gratulálunk a szegedieknek! Így kell ezt csinálni!

ERŐS MUNKÁSPÁRTOT!

Erős Munkáspártot! Így fogalmazta meg a Munkáspárt fő teendőjét a múlt szombaton a Magyar Munkáspárt 26. Kongresszusa. Célunk, hogy a Munkáspárt legyen aktív szereplője a belpolitikai harcnak, legyen képes gyors elemzésre, gyors reakcióra és gyors akcióra. Célunk, hogy a Munkáspárt 2018-ra legyen politikailag és szervezetileg jelen mind a 106 egyéni országgyűlési választókerületben és rendelkezék képviselő-jelölttel. A fórum felhívást fogadott el abból az alkalomból, hogy 70 esztendeje szabadult fel hazánk a német megszállás és a fasizmus alól. A párt elnöke további négy évre egyhangú döntéssel Thürmer Gyula lett – a Munkáspárt vezetőjének beszédéből a következő oldalakon idézünk.

A Munkáspárt Baross utcai székházában tartotta 26. Kongresszusát a Magyar Munkáspárt. Reggel 9 órakor Karacs Lajosné alelnök köszöntötte a küldötteket és a szép számban megjelent vendégeket.

A Himnusz elhangzása után Szentpáli Kolos, a budapesti elnökség tagja szökött a felszabadulás ünnepeéröl. A felszabadulás öröme kettős, mondotta: Magyarország megszabadult az idegen, a fasiszta igától, ítéletet mondott az előző időszakról, arról a majd' huszonöt évről, amikor az ország hárommillió koldus országa volt, melyet a történelem egyik legborzalmasabb háborúja koronázott meg. Ítéletet mondott, de ami fontosabb, új utat választott. Az egyenlőség, az igazságosság és a béke útját. A kizsákmányolásmentesség, a kommunizmus felé tartó szocializmus útját. Nem mondhatjuk, hogy egyszerű, sima út következett 1945. április 4-e után. De hogy jobb volt, mint előtte, az biztos, ahogy az is, hogy jobb volt, mint most! És még jobb lett volna, ha nem döntötték volna meg 26 éve.

A kongresszus közfelkiáltással felhívást fogadott el abból az alkalomból, hogy 70 éve szabadult fel hazánk a német megszállás, a fasizmus alól. A felhívást Nagy Ádám, a Munkáspárt Győr-Moson-Sopron megyei elnöke ismertette. A

munka kedves eseménnyel folytatódott. A párt elnöke több új párttagnak nyújtotta át a munkáspárti tagságot igazoló vörös könyvecskét. Thürmer Gyula a „Munkáspárt Aranyjévénye Rubinokkal ékesítve” kitüntetést nyújtotta át Kajli Bélának, a párt budapesti elnökének kiemelkedő munkássága elismeréseként. A kongresszus napirendjén hat kérdés szerepelt. A Központi Bizottság beszámolója a Munkáspárt 26. Kongresszusának, amelynek előadója Thürmer Gyula elnök volt. Ugyancsak ő tett javaslatot a párt további teendőit összefoglaló dokumentumra, amely az „Erős Munkáspártot!” elnevezést viselte. A Pénzügyi Ellenőrző Bizottság beszámolóját Kajli Béla elnök tartotta, a szervezeti szabályzat részleges módosítására Hajdu József tett javaslatot.

A kongresszus napirendjén személyi kérdések is szerepeltek. A kongresszus feladata a Munkáspárt elnökének és a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság elnökének és tagjainak megválasztása, illetve a Munkáspárt Központi Bizottság tagjainak megválasztása.

A Munkáspárt 26. kongresszusa egyhangú döntéssel Thürmer Gyulát választotta meg ismét a Munkáspárt elnökének.

A Pénzügyi Ellenőrző Bizottság elnöke Kerecsi László lett. Tagjai: Herczeg Klára, Gombkötő Lajos. ■

HETVEN ÉVE SZABADULT FEL HAZÁNK A NÉMET MEGSZÁLLÁS, A FASIZMUS ALÓL

Honfitársaink! Magyar dolgozók!

Hetven esztendeje, 1945. április 4-én az utolsó német katona is elhagyta Magyarországot. Megszűnt az ország német megszállása, Magyarország felszabadult.

Igen, felszabadultunk! Fontos ezt kijelentenünk ma, amikor a szemünk láttára írják át, hamisítják meg a történelmet.

Felszabadultunk! Nem kellett tovább rettegni a bombázásoktól. A fővárosiak feljöhetnek a pincékből. A falvak népének nem kellett menekülniük a front elől.

Megszűnt a félelem. A fronton nem halt meg több magyar katona. Nem kellett bujkálniuk azoknak sem, akik nem akartak katonaként elpusztulni. A fiatalokat nem vitték többé leventének. Véget ért a nyilas rémuralom.

Felszabadult a magyarországi zsidóság is. A gettó kapui kinyíltak. Többé nem indultak halálvonatok Auschwitzba, Dachaubá. A túlélők örülhettek az életnek. Akkor ők tudták, hogy életüket döntően nem külföldi diplomataknak és néhány tisztességes magyar embernek köszönhetik, hanem a szovjet katonáknak. Tudták, hogy egy új világ születik, amely nem túri a fajok megkülönböztetését, és üldözi az antiszemitizmust. A magyarországi zsidók közül sokan vállaltak szerepet az új, népi Magyarország megteremtésében.

Örült az ország, a nép, hogy vége a háborúnak. Vége a háborúnak, amelyet nem akart, nem szeretett. A második világháborúba a magyar uralkodó osztály vitte az országot, a hatalmas földbirtokok tulajdonosai, a grófok és bárók, a gyárok, a bankok urai, a felső katonai és állami vezetés tagjai. Ők voltak a háború haszonélvezői. A háború nekik hozott anyagi hasznot. A „hárommillió koldus országában” a háborútól remélték hatalmuk védelmét a hárommillió koldussal szemben. A néppel pedig elhitették, hogy Hitler igazságot tesz, eltörli Trianont, és Magyarország újra nagy lesz.

Az áldozatokat az emberek, a nép hozták. A nép fiai estek el a fronton. A néptől rekviráltak a hátszágban, a nép fizette a hadikölcsönöket. A nép nélkülözött, a nép éhezett, a nép szenvedett. A nép számára 1945 áprilisa a békét, a szabadságot hozta.

A második világháborúban Magyarország a rossz oldalon állt, Hitler és Mussolini, a fasiszmus oldalán. Ne engedjünk a történelemhamisítókknak! Nem a Szovjetunió támadta meg Németországot, hanem Németország a Szovjetuniót. Nem a Szovjetunió üzent hadat Magyarországnak, hanem a magyar kormány a szovjetnek.

A magyar katona dicstelen rablőháború részesévé vált. Nem feledjük el a magyar katonát! Tiszteljük egyéni helytállását és hősiességét. Emléküket őrizzük. De szégyelljük mindazt, amit a magyar hadsereg megszállóként a Szovjetunió, Jugoszlávia békés lakossága ellen elkövetett.

Magyarország a második világháború vesztese volt. A vesztes háborút nem lehet utólag propaganda-trükkökkel nyertessé tenni. A magyar uralkodó osztály, a Horthy-rendszer értelmetlenül vitte háborúba az országot, és nem tudott értelmesen kijönni belőle, ahogyan ezt megtették a finnek vagy a románok. A magyar vezetőknek nem volt bátorságuk nemet mondani a fasiszta Németország követeléseire. Nem volt erejük, nem volt merszük ellenállást szervezni, amikor német szövetségeseik megszállták hazánkat. Némán szemlélték, hogy a németek pusztulásra ítélték Magyarországot azért, hogy megvédjék „birodalmukat”.

A mai hatalomnak nem tetszik, hogy a Szovjetunió szabadította fel az országot. A tény azonban tény marad. A magyar nép

felszabadulását a németek, a fasiszták alól nem az Egyesült Államok, nem Nagy-Britannia, és nem mások hozták el, hanem a szovjet nép fiai. A történelemhamisítás az ő emléküket sérti. Hajtsunk fejet tisztelettel az elesett szovjet katonák emléke előtt! 140 ezren voltak. Óvjuk sírjaikat, őrizzük meg emlékműveiket! Ezzel tartozunk nekik. De meg kell tennünk önmagunk miatt is, ha emberként, civilizált lényként akarunk élni.

A mai hatalom uralni akarja a múltat, az emlékezetet. Ne engedjük! Kegyeletstörté és hazug az, aki a múlt hősei között a mai politikai tetszik - nem tetszik alapon válogat. A felszabadulás napján emlékezünk honfitársainkra is, akik egykor nem csak magasztos szavakat mondtak a szabadságról, hanem tettek is érte.

Bajcsy-Zsilinszky Endre, Kiss János, Szakasits Árpád, Tildy Zoltán éppúgy szívünkben él, mint Szent-Györgyi Albert, Várnai Zseni, Stollár Béla, Kóródy Béla, Szekfű Gyula, Darvas József, Szenes Hanna. Emlékezünk Koszorús Ferencre, Széchényi Györgyre, Bethlen Istvánra, Apor Vilmosra.

A kommunisták elvitathatatlan részesei voltak a fasiszmus elleni küzdelemnek. A magyar nép hősei Ságvári Endre, Rózsa Ferenc, Pesti Barnabás, Braun Éva, Koltói Anna, Pataky István, Kádár János, Apró Antal, Padányi Mihály, Nógrádi Sándor, Uszta Gyula, Radó Sándor és sokan mások. Nevüket el lehet venni iskoláktól, utcáktól, intézményektől, de ők bennünk élnek tovább.

Mi elutasítjuk a fasiszmus minden formáját. Ne engedjük, hogy a történelmi emlékezet megszűnjön! Adjuk tovább az emlékezés kötelességét utódainknak, az új nemzedékeknek!

Honfitársaink!

A felszabadulás nyomán új Magyarország született. Megfordult a világ. A munkás, a paraszt, a dolgozók lettek az ország új gazdái. A földesuraktól elvették a földet, a tőkésektől a gyárat, a bankokat. A polgári lakásokba és villákba beköltöztek a külvárosok hajléktalanjai. A tegnapi elnyomottjai, kissemmizettjei előtt megnyíltak az iskolák.

A mai hatalom gyűlöl mindent, ami veszélyt jelenthet a hatalmára nézve. A múlt eseményeiben, az 1948 utáni szocialista építés évtizedeiben fenyegetést lát. Tudja, hogy annak értékeivel nem tud versenyezni.

A szocializmus nemzeti értékeket teremtett. Nemzeti ipar született, neves gyárok, világszerte ismert üzemek. A nemzeti mezőgazdaság százezreknek adott munkát, és kenyeret, ennivalót az egész országnak. Tegyük hozzá: jó kenyeret, minőségi ennivalót!

A kapitalizmus az elmúlt negyedszázadban értelmetlenül szétverte nemzedékek munkáját. Külföldi nagyvállalatok vannak a nemzeti ipar helyén. A mezőgazdasággal együtt a magyar falut is tönkre tették. A külföldtől függünk, azért dolgozunk, hogy ők még gazdagabbak legyenek.

A szocializmus a többségnek adott jobb, emberibb életet. A kapitalizmus jobb életet csak a kisebbségnek, a gazdagoknak ad, a többségnek legfeljebb a jobb élet illúzióját.

A történelem rendszerek versenye. Melyik rendszer teszi hatékonyabbá a termelő erők fejlődését, melyik teszi jobbá az emberek életét? Nem egyesekét, a többségét! Melyik rendszer képes megőrizni a múltat, építkezni elődeink tetteire, kemény gerincet adni minden magyarnak? A mi válaszuk egyértelmű: az új közösségi társadalom.

A felszabadulás, a szocializmus négy évtizede egy évszázados álmodást öntött testbe, a dolgozó, a kizsákmányolt, az elnyomott nép álmodást arról, hogy egyszer a maga ura lesz, mindennap jóllakhat, nem kell félnie a holnaptól, a gyermeke ember lesz, nem szolgál. Az álmodást mi éltetjük tovább, s tőlünk is függ, hogy mikor lesz ismét valóság.

THÜRMER: MIN

A MUNKÁSPÁRT ELNÖKÉNEK KONGRESSZUSI BESZÉDE

Mi a Munkáspárt, a mi feladatunk? Küldjünk világos, magabiztos üzenetet a magyar munkásoknak, a magyar dolgozóknak! Mit üzenünk? Itt vagyunk, veletek vagyunk! Ha változást akartok, mi megteesszük azt, ami tőlünk függ. A Munkáspárt 2018-ra ott lesz minden választókerületben. Ez stratégiai váltást jelent a párt politikájában. Eddig az volt a stratégia, hogy ahol tudunk, indulunk. 2018-ban mindenütt indulunk. Az új stratégiát három körülményre építjük. Egy, változik az emberek hangulata, a Munkáspárt elfogadott párttá vált. Kettő, megtanultuk az erőinket koncentrálni, és fegyelmezetten dolgozni. Három, megjelentek új erők, fiatalok és középkorúak a pártban, és a korábbinál több eszközünk is van. Mondjuk ki együtt: legyenek bármilyen nagyok is a célok, megvalósítjuk! Úgy, ahogyan eddig: fegyelmezett munkával, lelkesedéssel és hittel!

A szocializmus egy álom. Spartacustól kezdve napjaink venezuelai forradalmáraiig nem arról álmodtak a világ elnyomottjai, hogy szabadok és függetlenek lesznek?

Mit üzent nekünk Marx és Engels már 1848-ban? „A proletárok e forradalomban csak láncukat veszíthetik. Cserébe egy egész világot nyerhetnek.” Hát nem egy nagyszerű álom egy egész világot nyerni?

Mi adott erőt annak a két-háromszáz magyar kommunistának, akik a két világháború között a pártot jelentették? Mi adott erőt Sallainak és Fürstnek, Ságvárinak és Koltói Annának? Mi adott erőt, ha nem egy jobb világ álma?

AZ EU FALI OMLADOZNAK

A magyar parlamenti pártok egymással versengve teszik le az esküt az Európai Unió mellett. Mi európaiak vagyunk, mindig is európaiak voltunk, és európaiak maradunk mindhalálig!

Erre én azt mondom: bolond az az ember, aki olyan házban akar lakni, amelynek a fala omladozik. Az Európai Unió falai omladoznak.

Az EU nem tud munkát adni minden polgárának. Az európai emberek milliói nem kellenek a kapitalista Európának. Hasznat nem hoznak, felélik a szociális juttatásokat, csak pénzbe kerülnek!

Az EU nem tudja megfékezni a gazdagok hatalmát. Mindenki tudja, hogy a tőkés válságot a bankok, a pénzügyi tőke manipulációi idézték elő. Mi lenne megoldás? Fékezzük meg a bankok uralmát, fizessenek a gazdagok! De nem ez történik. Az EU elvette a nemzeti bankok jogainak egy részét, és az európai központi banknak adta. Mi a végeredmény? A gazdagok még

gazdagabbá váltak, a szegények pedig még szegényebbé.

Az EU nem tud mit kezdeni bevándorlókkal. Megy duma arról, hogy jó-e a multikulturális társadalom vagy sem. Ez a porhintés. A lényeg más.

Az angol burzsoázia tapsolt, amikor a román, lengyel, magyar vendégmunkások olcsó pénzért dolgoztak, de a szociális ellátás terheit már nem akarja vállalni.

Az Európai Unió nem tud helytállni a civilizációk versenyében. Mindenki látja, hogy a kínai és más keleti civilizációk versenyképesebbek. És azért versenyképesebbek, mert ők a közösséget helyezik előtérbe, Európa pedig az egyént.

Az európai tőkés rend nem találja a belső megújulás útját. Recept van kismillió, és biztos, hogy a tőkés világ még nagyon sokat tud tenni önmaga megerősítésére. A digitális gazdaság, a szélessávú Internet totális elterjesztése, a digitalizált egységes piac, a megújuló energiaforrások felhasználása és sok minden más vitathatatlanul erősíthetik az európai kapitalizmust, a gazdaságot, a termelő erőket. De a baj nem a termelő erőkből van. A baj a termelési viszonyokban van. A vagyon továbbra is kevesek, sőt egyre kevesebbek kezében lesz. Te továbbra is szegény leszel, sőt még szegényebb. A döntéseket továbbra sem te fogod hozni, hanem azok, akiké a pénz. Ígérhet neked bárki „emberközpontú egészségügyet” vagy „munkaalapú társadalmat”. Egyik sem lesz!

A tőkének ezért kell a háború is. Hitessük el az emberekkel, hogy ne törődjenek a munkanélküliséggel, hiszen a keresztény hitet kell megvédenünk az Iszlám Állammal szemben! Ne törődjenek azzal, hogy rossz az egészségügy, hogy nem tudunk kijönni a fizetésünkől, harcoljunk inkább az „orosz agresszor” ellen.

NDENHOL OTT LESZÜNK

A tőke egyre közelebb visz bennünket a háborúhoz. Egyre több katona, egyre több fegyver van a NATO és Oroszország határán. Egyre nő a feszültség és a kötél előbb-utóbb el fog szakadni. A tőke megsemmisíti Európát.

Se Fidesz, se MSZP!

A kongresszust megelőző pártvitában, Borsodban az egyik elvtársunk megkérdezte: miért nem szövetkezünk mi senkivel? Nos, elvtársak, a kérdést másként is fel lehet tenni.

Kell-e a Munkáspártnak támogatnia valamelyik tőkés csoportot a tőkésosztály két nagy csoportja közötti harcban? Ezt kell megválaszolnunk, ugyanis ez a lényeg.

A válaszuk nem lehet érzelmi kérdés. Helyes választ csak akkor adunk, ha a mi marxista osztályszemléletünkkel vizsgáljuk az ügyeket. Ha ettől eltávolodunk, azonnal ingoványos talajra kerülünk, és rossz döntéseket hozunk.

A mai magyar tőkésök egy része a szocializmusból jött, a rendszerváltás zűrzavarában szedte össze a vagyonát. A tőkésosztály többi része később kapcsolódott be. Minél később

kapcsolódott be, annál kevesebb volt a „dinnyeföld”, amit el lehetett osztani. Ha nincs mit privatizálni, akkor két lehetőség van, vagy egymástól kell elvenni, vagy új piacokat kell teremteni és azokat megszerezni.

A Fidesz mindkettőt csinálta. Törvényt hozott például arról, hogy cigarettaárusítás állami monopólium legyen, aztán a jogot eladta a saját csapatának. Törvényi kényszerrel létrejött egy új piac, ami addig nem volt.

De vegyük az úgynevezett demokrácia ügyét. A demokrácia egyik parlamenti pártnak sem azt jelenti, hogy néphatalom. Szerintük akkor van demokrácia, ha ők vannak hatalmon. Ha nincsenek hatalmon, akkor nincs demokrácia.

Ez a tőkésosztály belső küzdelme. Nem arról szól, hogy nekünk jobb legyen, hanem arról, hogy vegyék el egymástól a hatalmat, a politikai pozíciókat. Ebben a harcban nincs kit támogatnunk. Se a konzervatívokat, se a szocliberálisokat! A kérdés számunkra nem az, hogy Fidesz vagy MSZP.

A kérdés az, hogy tőkés rendszer vagy közösségi társadalom.

AMERIKA AZ ELLENSÉGÜNK

Megérkezett Budapestre az új amerikai nagykövet. Mit csinálnak a magyar politikusok? Kezüket-lábukat törik, hogy keressék a kegyeit. Bármit is tesz az USA, nekik Amerika szövetséges és barát. Nekünk, dolgozó embereknek Amerika nem a barátunk, Amerika az ellenségünk. Ellenségünk, mivel az Egyesült Államok minden katonai erejével, pénzével, ideológiájával a tőkés rendszert tartja fenn. Könyörtelenül embargó alá vesz, elzár, megsemmisít mindent és mindenkit, aki a tőkés világalumból szabadulni akar.

Obama március 9-én elnöki rendeletet adott ki, amelyben Venezuelát az USA nemzetbiztonságát fenyegető tényezőnek nyilvánította. A Bolíviai Venezuela, Hugo Chávez országa a mi barátunk. Az USA ellenségünk, mert arcátlanul beavatkozik a magyar belügyekbe. A magyar belpolitika ránk tartozik. Ellenségünk, mert az Egyesült

Államok maga alá akarja gyúrni az Európai Uniót. Nekik nem független Európa kell, hanem alárendelt Európa. 1945 után a Marshall-tervvel és az IMF létrehozásával az USA magához kötötte a nyugat-európai országokat. Az elmúlt két évtizedben viszont az Európai Unió önállóbbá vált. Németország már nem megalázott háborús vesztes, hanem az európai tőke vezető ereje, világhatalom. Ráadásul olyan partnereket állított maga mellé, mint Kína és Oroszország. Az USA nem kér az ilyen Európából. Ezért találták ki a Transzatlanti Kereskedelmi és Befektetési Partnerség ötletét. Ne engedjük magunkat megtéveszteni! Nem csak arról van szó, hogy a technikai szabályokat összehangolják. A cél az, hogy a dolgozó tömegeket mindenütt a leghatékonyabban zsákmányolják ki, a lehető legnagyobb profitot nyomják ki a dolgozókból.

THÜRMER: A JOBBIK CS

A kongresszust megelőző pártvitában merült fel az is, hogy határolódjunk el a Jobbiktól. Tapolcán a választási kampányban sok egyszerű ember pedig éppen az ellenkezőjét mondta: „Menjünk együtt, hiszen hasonlókat mondunk!”

Mit olvashatunk a Jobbik tavalyi programjában? „Mi nem csak az elmúlt négy évet akarjuk leváltani, hanem az elmúlt 24 évet.” Jó, akkor menjünk együtt? Ugyanazt akarjuk?

Nem, elvtársak! A Jobbiknak a 25 év az MSZP és a Fidesz uralmát jelenti. Nekünk a kapitalizmus, a tőke uralmát. A kettő nem ugyanaz. A Jobbik nem a kapitalizmust akarja megdönteni, hanem Orbán székét megszerezni. Mi a kapitalizmust akarjuk végképp eltörölni.

A Jobbik azt mondja: vagy újra kell tárgyalni az EU-szabályokat, vagy ki kell lépni. Mi azt mondjuk: ki kell lépni! Nincs, és nem is lehet újratárgyalás. A mi politikánk: kilépni az EU-ból, és küzdeni a tőkés rendszer ellen. A Jobbik nem köti össze a kettőt, ezért egyiket sem fogja megtenni, tárgyalni sem fog, kilépni sem fog.

A Jobbik azt mondja: „Társadalmi igazságossága miatt kitarunk a sávós adózás mellett.” Igaz, mi is támogatjuk. De mi többet mondunk: vessenek ki egyszeri 40 százalékos vagyonadót a nagyvagyonokra, és az adózás ne egyszerűen sávós legyen, hanem a szupergazdagok, a milliárdosok fizessenek 45 százalékos jövedelemadót.

Mi nem azt akarjuk, amit a Jobbik. A Jobbik olyan tőkés társadalmat akar, ami az ő szabályai szerint működik. Mi azt mondjuk: ez az út nem járható. A kapitalizmus törvényeit nem lehet megváltoztatni. A kapitalizmust lehet eltörölni. Ez a megoldás, ez az, amit mi akarunk.

Ugyanakkor ne rettenjen meg senki sem attól, hogy mi is, a Jobbik is ellenezzük az Oroszország elleni szankciókat. Ne követeljük a háborús előkészületek leállítását csak azért, mert a Jobbik is ezt akarja?

A Munkáspárt és a Jobbik összemosása egyébként liberális trükk. Ők tudják, hogy egy erős Munkáspárt tőlük vesz el szavazatot, az ő hatalmukat kérdőjelezi meg. Ezért támadnak bennünket.

KÁDÁR ÉS AZ ÓRA

Ebben az épületben a rendszerváltás előtt az MSZMP VIII. kerületi bizottsága volt. Kádár János eljött az ünnepélyes átadásra. Körbenézett, észrevette a Lenin-képet. Majd azt mondta: elvtársak! Valami hiányzik innen! Nincs óra a teremben! Nekünk, kommunistáknak mindig tudnunk kell, mennyi az idő.

Tiszteljük múltunkat, becsüljük a kádári örökséget, a magyar szocializmust. Büszkén vallottuk, és valljuk ma is: Kádár János unokái voltunk és vagyunk.

Megtanultuk azonban, hogy a múltból önmagában nem lehet megélni. A múlt példái hitelesíthetik szavainkat, de nem helyettesíthetik válaszainkat.

Ha rossz a tőkés egészségügy, és pedig csapnivaló, akkor nem elég azt mondani, hogy a szocializmusban jobb volt. Meg kell mondanunk, hogy miért volt jobb, és hogy lehet ma jobbá tenni.

Három szónak mindig ott kell lennie a mi zászlónkon: munka,

egészség, oktatás. De írhatunk egy szót is: ember! Ebben különbözik a tőkés rendszer a szocializmustól. A kapitalizmus a pénzről szól, a szocializmus, a közösségi társadalom az emberről.

Ma is tudnunk kell, hogy hány óra van. Felgyorsult az élet. Nekünk is gyorsabbnak kell lenni. Pár éve ráértünk két hét alatt megszervezni egy-egy tüntetést. Most már egy-két nap alatt kell. Holnap talán egy-két óra alatt.

Megtanultuk, hogy mi az utcai kitelepülés. De most tovább kell lépünk! Tanuljunk meg a villámcsődület eszközét, a flashmobot! Tanuljunk meg a tartós utcai tüntetés módszerét, amikor órákig, sőt napokig kint vagyunk az utcán!

Tanuljunk meg használni az Internetet a mozgósításra! Mostanság még eseményként sem tüntetjük fel a rendezvényeinket, aztán csodálkozunk, hogy az emberek nem is tudnak róla.

Ez az Internet, az okostelefonok kora. Tegnap elég volt A Szabadságot osztogatni. Ma a Facebookon, a Twitteren kell az eszméinket terjeszteni. Ezt is meg kell tanulnunk, és nem egy-két embernek, hanem a pártnak.

Látványosabbá, vonzóbbá kell tennünk rendezvényeinket. Meg kell tanulnunk vonzóbbá tenni magunkat a sajtó számára. Nincs unalmasabb, mint egy zárt párhelységben megtartott sajtókonferencia. Egyet azonban nem szabad elfelejteni. A tőkés sajtó a tőkés politika eszköze. A tőkéseket szolgálja, és nem bennünket. Elhallgatnak bennünket, nem jutunk be a tv-be.

Fiataljaink felvetették, hogy csak azt kell csinálnunk, amit csinált a Jobbik, és bent leszünk a médiában. A Jobbik nem jó példa. A tőkés sajtó bemutatja a Jobbikot, mert nem tartja igazán ellenségnek, bennünket ellenségnek, vagy legalábbis kellemetlen tehernek tart.

A Jobbiktól azt kell eltanulnunk, amit az Interneten csinálnak évek óta. Megteremtették a saját internetes családjukat. A Facebookon ezerszer fegyelmesebbek és aktívabbak, mint mi vagyunk. Itt kellene változtatnunk!

ÚJ MÓDSZEREK

A kapitalizmusban az a miénk, amiért megküzdünk. A jobb élet, a mi világunk pedig csak akkor valósul meg, ha a kapitalizmust leváltjuk. A küzdelemhez erőre van szükség, erős Munkáspártra. Az elmúlt négy évben megjelentek a fiatalabb nemzedékek képviselői, középkorúak és huszonévesek.

A középnemzedéktől, akik aktív dolgozók, azt várjuk, hogy hozzák be naprakészen a pártba a magyar munkásság, a magyar dolgozók problémáit.

Fiataljaink közül többen nagyszerűen helytálltak a választásokon, és beilleszkedtek a helyi vezetőségekbe. Kérünk titeket, fogalmazzuk meg együtt a párt politikáját, dolgozzuk ki együtt a módszereinket! Legyetek bátrak, kemények, radikálisok! Gyertek minél több ötlettel, kezdeményezéssel! Ha valahol, a párt más területein akadályt láttok, szóljatok, segítünk leküzdeni. A lényeg: erős Munkáspártot!

A következő időszak feladata, hogy első lépcsőben

AK HATALMAT AKAR!

eljussunk minden választókerületbe, második lépcsőben pedig megvessük lábunkat. Ha az első két akadályt sikeresen vesszük, nagy valószínűséggel lesz jelöltünk is. A Kongresszus után nekiindulunk az országnak. A veszprémi választásokon megtanultuk, hogy milyen erőt jelent, ha a Munkáspárt vörös mikrobuszát telerakjuk lelkes harcosokkal, és végigjárjuk a településeket.

Szabó Ervin írta: „Ezért kell, hogy akadjanak olyanok - ha kevesen is -, akik távolabbi nagy célokért lelkesedni tudnak, s azokat a tömegek szeme előtt kitárni elég bátorsággal bírják; akik minden áldozatra készen a ma harcaiban is példát mutatnak.”

Mi ilyenek vagyunk. A mi dolgunk, hogy felvilágosítsuk, szervezzük és mozgósítsuk a munkásságot, a dolgozói tömegeket. A mi dolgunk, hogy erős Munkáspártot teremtsünk. A mi dolgunk, hogy – ha egy picivel is – de mindennap közelebb hozzuk nagy álmunkat, a szocializmust.

ÚJ ELNÖKSÉG A MUNKÁSPÁRT ÉLÉN

A Munkáspárt új Központi Bizottsága a múlt szombaton megtartotta első ülését. Dr. Thürmer Gyula pártelnök javaslatára a Központi Bizottság egyhangúlag megválasztotta a párt új Elnökségét.

A párt alelnökévé és egyben az Elnökség tagjává választotta Karacs Lajosnét és Bencsik Mihályt. Az Elnökség további tagja lett dr. Frankfurter Zsuzsanna, dr. Hajdu József, Kajli Béla, Kovács István, Nagy Attila.

A Központi Bizottság a KB titkárává választotta dr. Hajdu Józsefet. Karacs Lajosnét kinevezte a párt gazdasági vezetőjévé.

A MUNKÁSPÁRT 26. KONGRESSZUSÁN VÁLASZTOTT KÖZPONTI BIZOTTSÁG

	Név	Életkor	Foglalkozás	Párttiszség
1.	Bencsik Mihály	72	nyugdíjas	a Munkáspárt alelnöke, Jász-Nagykun-Szolnok megyei elnök
2.	Benyovszky Gábor	66	nyugdíjas	
3.	Botta Melinda	53	tanár	
4.	Fehérvári Zsolt István	46	vasúti jármű szerelő	Budapesti elnökség tagja
5.	Filemon Kristóf	21	egyetemista	
6.	Fléger István Tamás	62	munkás	Budapesti régióelnök
7.	Frankfurter Zsuzsanna dr.	61	orvos	Elnökség tagja
8.	Gál Ferenc	50	lőtenyésztő	Békés megyei elnök
9.	Gulyás László	60	nyugdíjas	Szolnok városi elnök
10.	Hajdu József dr.	66	nyugdíjas	KB titkára
11.	Kajli Béla	71	nyugdíjas	Budapesti elnök
12.	Kalapos Mária	70	nyugdíjas	Bács-Kiskun megyei elnök
13.	Karacs Lajosné	66	ügyvezető igazgató	a Munkáspárt alelnöke
14.	Kónya Béla	68	nyugdíjas	
15.	Kovács István	46	alkalmazott	Elnökség tagja
16.	Kőszeginé Benedek Anna	70	nyugdíjas	Budapesti régióelnök
17.	Megyes Zoltán	49	munkás	
18.	Nagy Attila	51	autószerelő	Elnökség tagja, Nógrád megyei elnök
19.	Pálmai Ferenc	56	munkanélküli	Pest megyei alelnök
20.	Pilajeva Marina	66	nyugdíjas	KB külügyi felelőse
21.	Sipos Sándor	70	nyugdíjas	
22.	Szentpáli Kolos	21	egyetemista	
23.	Thürmer Gyula dr.	62	alkalmazott	a Munkáspárt elnöke
24.	Tóth Péter	72	nyugdíjas	Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei alelnök
25.	Ujj György	68	nyugdíjas	Békés megyei elnökség tagja

GYERTEK, TÁMOGASSÁTOK ALÁÍRÁSOTOKKAL VENEZUELÁT, A BOLIVÁRI FORRADALMAT!

Venezuelában 5 millió állampolgár írta alá azt a felhívást, melyben tiltakoznak Obama azon döntése ellen, amely Venezuelát az USA biztonságát fenyegető tényezőnek nyilvánította.

Venezuelai barátaink most világszerte aláírásokat gyűjtenek. Szükség van a világ összefogására.

A Munkáspárt támogatja az aláírásgyűjtési kampányt!

Budapesten, a párt székházában (Baross utca 61. III. em.) reggel 7 órától délután 16 óráig várunk mindenkit, hogy aláírásával is kifejezze szolidaritását a venezuelai nép iránt.

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.